

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยคะแนน

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ

$*$ แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

G แทน วิธีการ

I แทน ระยะเวลาของการทดลอง

$I \times G$ แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการและระยะเวลาของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นด้วยการให้การศึกษาครอบครัวตามแนวทฤษฎีโซลูชันโฟกัส โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ นำเสนอผลการวิจัยตามรูปแบบตารางและแผนภูมิเส้นประกอบคำบรรยาย ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูล ค่าเฉลี่ยคะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัว ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการรักษาที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 20 ครอบครัว แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 ครอบครัว และ กลุ่มควบคุม 10 ครอบครัว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว และอาชีพ ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละและข้อมูลพื้นฐานบิดามารดา กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
		จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
เพศ	ชาย	10	10
	หญิง	10	10
การศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6	-	2
	มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6	4	8
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	6
	ปริญญาตรี	12	4
อายุ	25 - 30 ปี	2	4
	31 - 35 ปี	1	3
	36 - 40 ปี	12	6
	41 - 45 ปี	5	7
อาชีพ	รับราชการ	1	4
	รับจ้างบริษัท	14	8
	ธุรกิจส่วนตัว	3	6
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2	2
รายได้ของครอบครัว	ต่ำกว่า 5,000 บาทลงมา	2	1
	5,000 - 10,000 บาท	4	4
	10,001 - 15,000 บาท	2	5
	15,001 - 20,000 บาท	6	-
	ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	6	10

จากตารางที่ 2 พบว่า บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ที่รับการรักษาที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการในกลุ่มทดลองเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 10 มีอายุเฉลี่ย 38.8 ปี ($SD = 4.65$) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพรับจ้างบริษัทเอกชน

บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ที่รับการรักษาที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ ในกลุ่มควบคุมเป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 10 มีอายุเฉลี่ย

36.95 ปี ($SD = 6.57$) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในอนุปริญา และประกอบอาชีพรับจ้างบริษัทเอกชน

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละและข้อมูลพื้นฐานบุตร กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
		จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
เพศ	ชาย	10	9
	หญิง	-	1
การศึกษา	อนุบาล 3	4	3
	ประถมศึกษาปีที่ 1	5	3
	ประถมศึกษาปีที่ 2	-	2
	ประถมศึกษาปีที่ 3	1	2
อายุ	5 ปี	2	1
	6 ปี	4	4
	7 ปี	3	2
	8 ปี	1	3

จากตารางที่ 3 พบว่าบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการรักษาที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการในกลุ่มทดลองเป็นเพศชาย 10 คน มีอายุเฉลี่ย 5.6 ปี ($SD = 1.77$) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1

บุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการรักษาที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการในกลุ่มควบคุมเป็นเพศชาย 9 คนเพศหญิง 1 คน มีอายุเฉลี่ย 4.4 ปี ($SD = 1.50$) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 และประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ข้อมูล ค่าเฉลี่ยคะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่
ครอบครัวยุคก่อนการทดลอง ระยะการทดลองและระยะติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตร
เป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง
และระยะติดตามผลการทดลองของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

ครอบครัวที่	กลุ่มทดลอง		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ติดตามผล
1	146.0	179.0	181.0
2	140.0	158.0	162.0
3	144.0	155.0	153.0
4	144.0	169.0	174.0
5	146.0	178.0	180.0
6	142.0	164.0	164.0
7	143.0	152.0	149.0
8	145.0	161.0	160.0
9	145.0	166.0	171.0
10	146.0	170.0	174.0
รวม	1441.00	1652.00	1668.00
$\bar{X}$	144.1	165.2	166.8

จากตารางที่ 4 พบว่า บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย
คะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคก่อนการทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล
การทดลองเป็น 144.1 165.2 และ 166.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะ
ก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองของบิดามารดา
ที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD
กลุ่มทดลอง	ก่อนทดลอง	144.1	1.96
	หลังทดลอง	165.2	9.07
	ติดตามผล	166.8	10.96
กลุ่มควบคุม	ก่อนทดลอง	141.6	2.06
	หลังทดลอง	140.2	2.52
	ติดตามผล	139.4	1.64

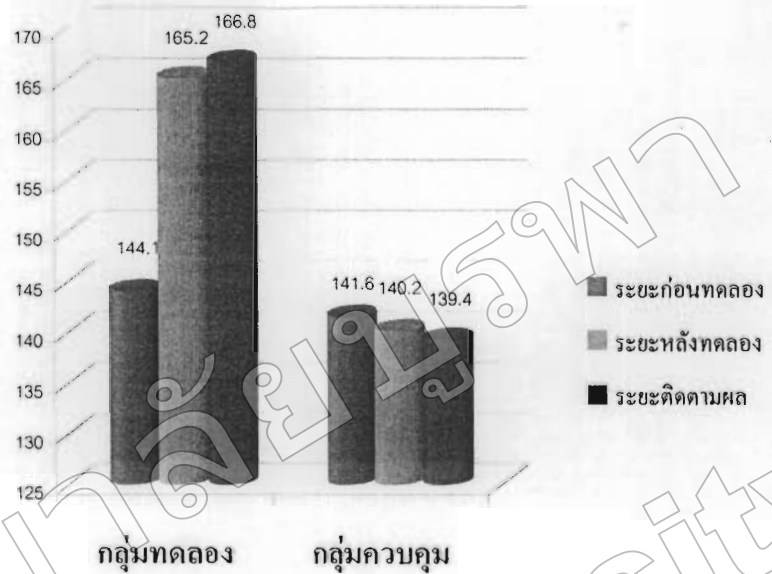
จากตารางที่ 5 พบว่า ระยะก่อนทดลองบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเป็น 144.1 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.96 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเป็น 141.6 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.06

ระยะหลังทดลองบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเป็น 165.2 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 9.07 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเป็น 140.2 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.52

ระยะติดตามผลการทดลอง บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นใน กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัว เป็น 166.8 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 10.96

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัว
ในระยะต่าง ๆ ของการทดลองได้ดังภาพที่ 2

คะแนนเฉลี่ยการทำหน้าที่ครอบครัวยุคใหม่

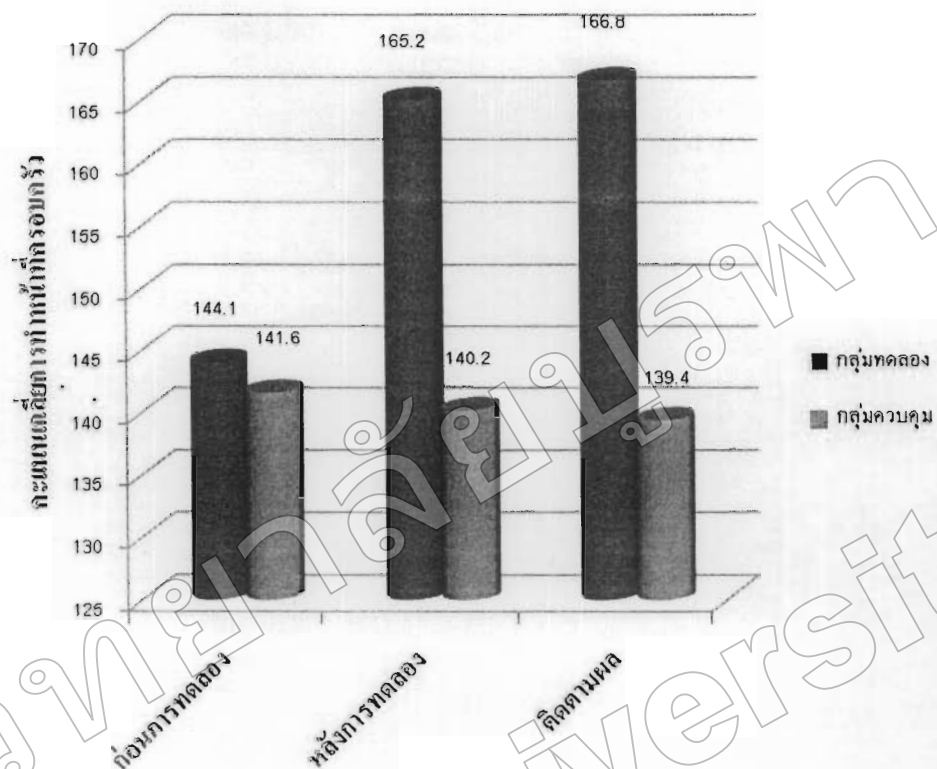

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคใหม่ของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง

จากภาพที่ 2 พบว่า บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคใหม่ในระยะก่อนการทดลองเป็น 144.1 ระยะหลังการทดลองเป็น 165.2 และระยะติดตามผลการทดลองเป็น 166.8 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 21.1 ส่วนระยะติดตามผลการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 22.7 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าระยะหลังการทดลอง 1.6

ส่วนบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคใหม่ในระยะก่อนการทดลองเป็น 141.6 ระยะหลังการทดลองเป็น 140.2 และระยะติดตามผลการทดลองเป็น 139.48 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 1.4 ส่วนระยะติดตามผลการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าก่อนการทดลองเท่ากับ 2.12 มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง 0.72

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุคใหม่ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง สามารถแสดงผลดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า ระยะก่อนการทดลองบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 144.1 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 141.6 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 2.5

ส่วนในระยะหลังการทดลองพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 165.2 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 140.2 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 25

และในระยะติดตามผลการทดลองพบว่าบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 166.8 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนเป็น 139.4 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 27.4

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมของการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้น
จำแนกเป็นองค์ประกอบในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

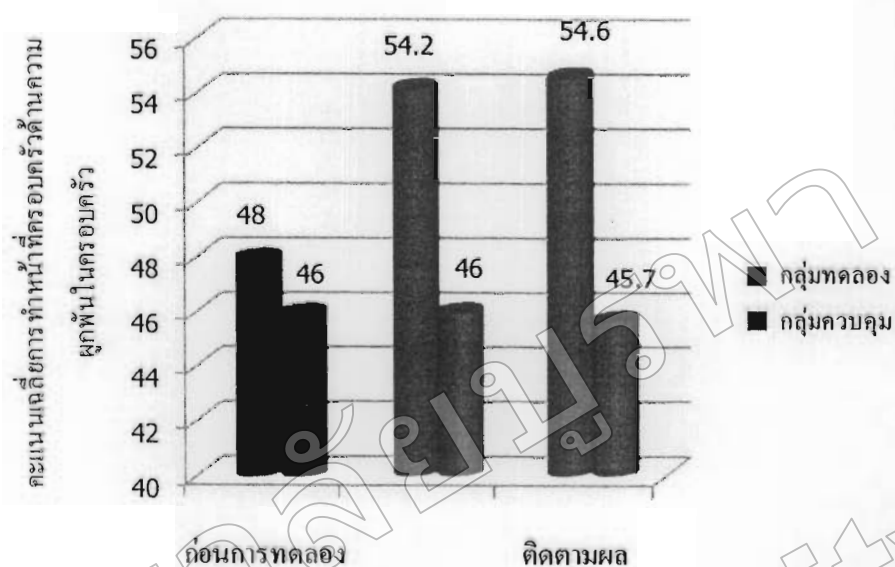
การทำหน้าที่ครอบครัว ในแต่ละองค์ประกอบ	ระยะเวลาการ ทดลอง	ค่าเฉลี่ยคะแนน รวมกลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ยคะแนน รวมกลุ่มควบคุม
1. ความผูกพันในครอบครัว	ก่อนการทดลอง	48.0	46.0
	หลังการทดลอง	54.2	46.0
	ติดตามผล	54.6	45.7
2. ความขัดแย้งในครอบครัว	ก่อนการทดลอง	48.9	48.0
	หลังการทดลอง	54.2	48.0
	ติดตามผล	54.5	47.5
3. การสื่อสารในครอบครัว	ก่อนการทดลอง	47.0	47.5
	หลังการทดลอง	56.8	46.2
	ติดตามผล	57.6	46.3

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความผูกพันในครอบครัวในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง (48.0, 54.2, 54.6) มีค่าสูงกว่าในบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุม (46.0, 46.0, 45.7)

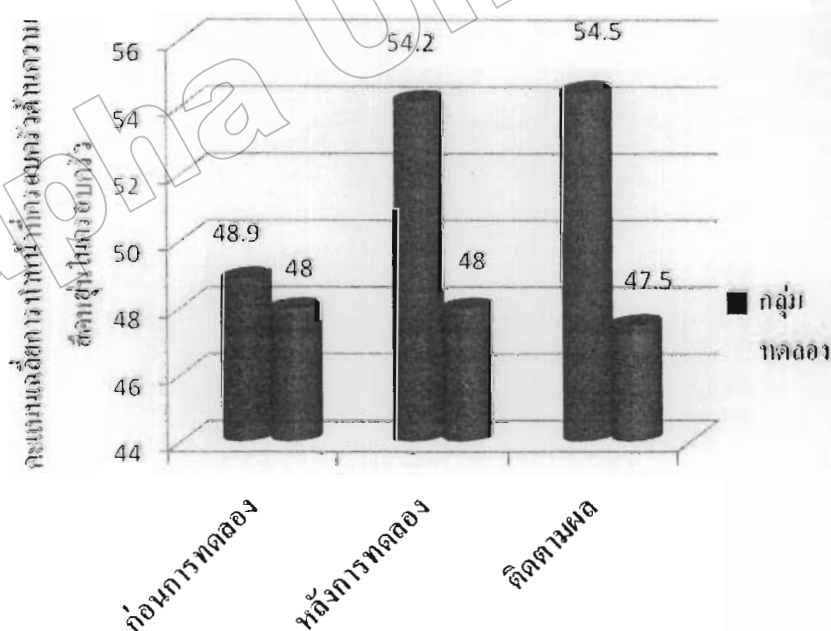
ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความขัดแย้งในครอบครัว ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง (48.9, 54.2, 54.5) มีค่าสูงกว่าบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุม (48.0, 48.0, 47.5)

ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านการสื่อสารในครอบครัว ในระยะก่อนการทดลอง ของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง (47.0) มีค่าต่ำกว่าในกลุ่มควบคุม (47.5) ส่วนหลังการทดลอง และติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง (56.8, 57.6) มีค่าสูงกว่าในกลุ่มควบคุม (46.2, 46.3)

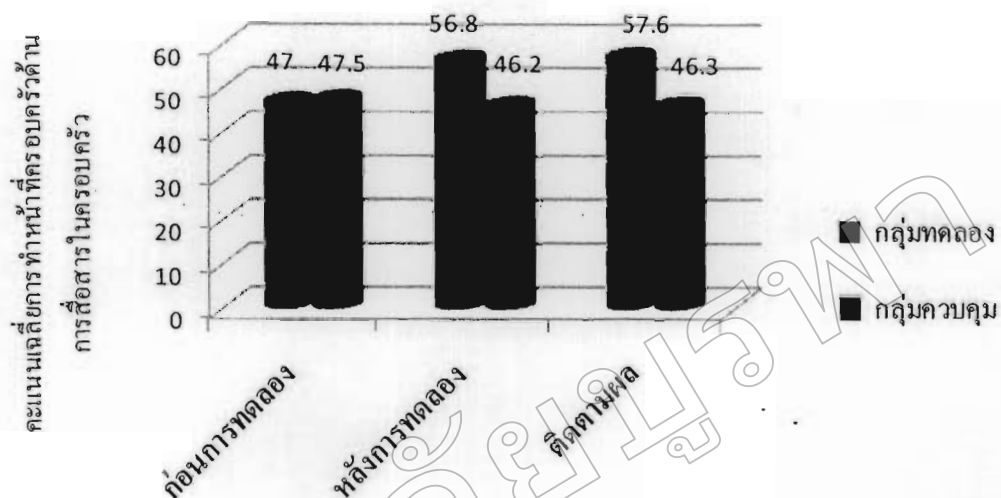
เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในแต่ละองค์ประกอบ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรเป็น โรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 4 ถึงภาพที่ 6

ภาพที่ 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนการให้น้ำที่กรอบครัวด้านความผูกพันในกรอบครัวของบิдамารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนการให้น้ำที่กรอบครัวในด้านความยืดหยุ่นในกรอบครัวในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของบิдамารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการสื่อสารในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

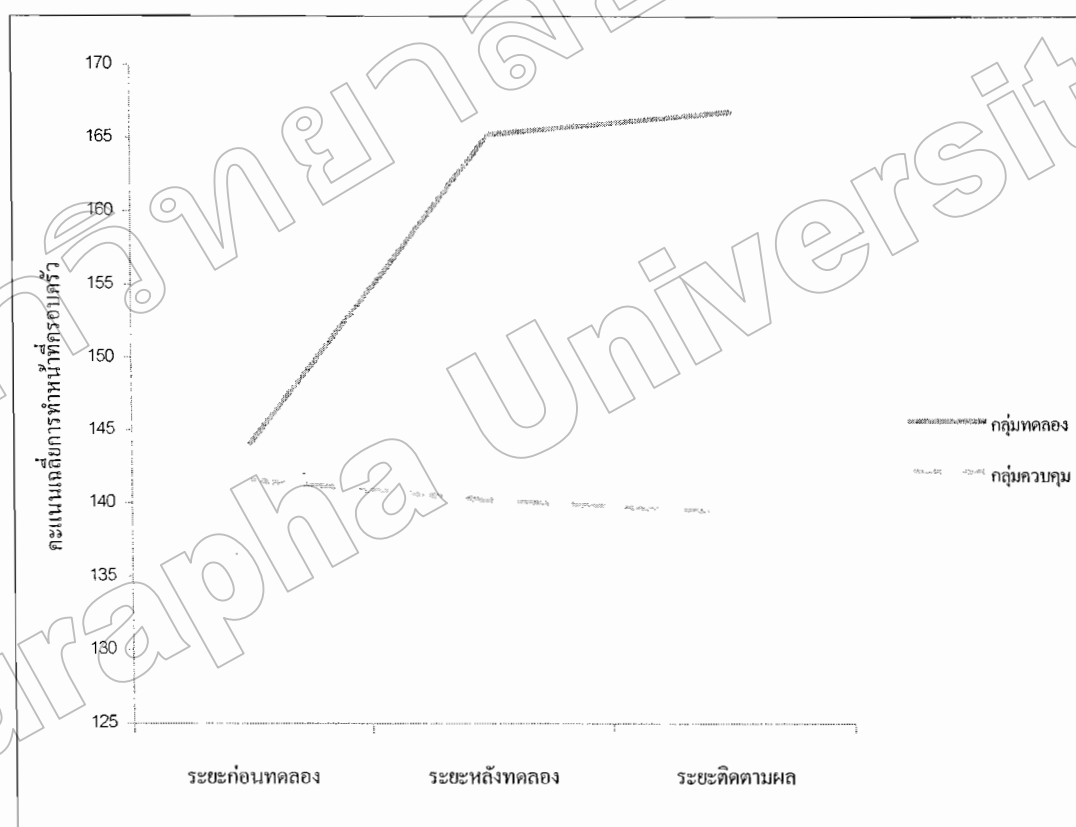
Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	19	6457.52		
Group(G)	1	5023.35	5023.35	63.05*
Ss w/in groups	18	1434.17	79.68	
Within subjects	40	3779.33		
Interval	2	1348.30	674.15	44.59*
I x G	2	1886.70	943.35	62.39*
I x Ss w/ in groups	36	544.33	15.12	
Total	59	10236.85		

$$F_{.05} (1, 18) = 4.41, F_{.05} (2, 36) = 3.26$$

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวก่อนทดลอง ภายหลังทดลองและระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองกับระยะเวลาส่งผลร่วมกันต่อการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดา เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกับระยะเวลาการทดลอง

จากภาพที่ 7 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ที่ได้รับการให้คำปรึกษาครอบครัวตามทฤษฎีโซลูชันโฟกัสมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวสูงกว่า บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุมเพียงเล็กน้อย แต่ในระยะหลังการทดลอง

และในระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวโดยในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผล บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษาคครอบครัวตามทฤษฎีโซลูชันโฟกัสมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อการทำหน้าที่ครอบครัวจึงทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของกลุ่มทดลองสูงขึ้น

เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง พบผลการทดลอง ดังตอนที่ 4 และตอนที่ 5

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้น ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
ก่อนการทดลอง				
Between Group	1	31.25	31.25	0.86
Within Group	54	1978.50	36.64	
หลังการทดลอง				
Between Group	1	3125.0	3125.0	85.29*
Within Group	54	1978.50	36.64	
ระยะติดตามผล				
Between Group	1	3753.8	3753.8	102.45*
Within Group	54	1978.50	36.64	

$$F_{.05} (1,32) = 4.15$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch - Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 31.95$

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า

1. ในระยะก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ในระยะหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระยะติดตามผล ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ

3.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

3.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นที่ได้รับการให้คำปรึกษารอบครัวตามทฤษฎีโซลูชั่นโฟกัสและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
กลุ่มทดลอง				
Between Subject	9	1342.97		
Interval	2	3210.2	1605.1	56.09*
Error	18	515.13	28.62	
Total	29	5068.3		
กลุ่มควบคุม				
Between Subject	9	91.2		
Interval	2	24.8	12.4	7.64*
Error	18	29.2	1.62	
Total	29	145.2		

$$F_{.05} (2, 18) = 3.55$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 9 พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนของการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยคะแนนของการทำหน้าที่ครอบครัวยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบเชิงพหุคูณแบบนิวแมน-คูลส์ ดังตารางที่ 10
2. ค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยคะแนนของการทำหน้าที่ครอบครัวยของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยคะแนนของการทำหน้าที่ครอบครัวยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบเชิงพหุคูณแบบนิวแมน-คูลส์ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวเป็นรายคู่ของบิดามารดา ที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลองและ ระยะติดตามผลด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keul Procedure)

	ระยะก่อนทดลอง	ระยะหลังทดลอง	ระยะติดตามผล
$\bar{X}$	144.1	165.2	166.8
144.1	-	21.1*	24.7*
165.2	-	-	1.6
168.8	-	-	-
r		2	3
$q_{.95}(r, 18)$		2.97	3.61
$q_{.95}(r, 18) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		5.02	6.10

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า วิธีการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโซลูชันโฟกัสส่งผลให้บิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นมีคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล คือ ค่าเฉลี่ยการทำหน้าที่ครอบครัวของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มที่ได้รับการให้ การปรึกษารอบครัวตามแนวทฤษฎีโซลูชันโฟกัสในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธเป็นรายคู่ของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลด้วยวิธีการทดสอบ แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keul Procedure)

	ระยะติดตามผล	ระยะหลังทดลอง	ระยะก่อนทดลอง
$\bar{X}$	139.4	140.2	141.6
139.4	-	1.4*	2.2*
140.2	-	-	0.8
141.6	-	-	-
r		2	3
$q_{.95}(r, 40)$		2.89	3.49
$q_{.95}(r, 40) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		2.14	2.58

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธในระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธในระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า เมื่อระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปบิดามารดาที่มีบุตรเป็นโรคสมาธิสั้นกลุ่มควบคุมมีคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง และมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำหน้าที่ครอบครัวยุทธในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน